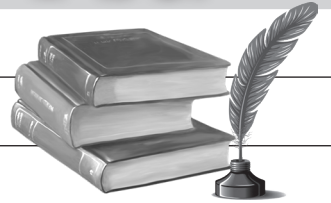

Літературно-мистецька сторінка

СУГОЛОСИ СЕРДЕЦЬ...

Лідія Ланка

ЖІНОЧА ДОЛЯ

Жіноча доля – то рушник квітчастий,
На ньому – все твоє життя:
Добро, незгоди, багато щастя
І щире серця каяття.

На ньому – всі твої тривоги та жалі,
Переплелися заповітні мрії,
І перемоги великі та малі,
А ще – всі сподівання і надії.

Рушник є оберегом сильним,
На ньому доля різна, не проста,
Та багатьом він є щасливим
На щирі, благи многі літа!

Я добре знаю, що рушник квітчастий
Подарував надію не одну
Сестрі, бабусі, мамі – це на щастя,
И мені – на долю світлу, осяйну!

БЕРЕЖЦІ

Бережці мої, з голубими озерцями,
Прикипіли до вас і душею, і серцем ми.
Де життя не закине, де ми не будемо,
Рідний край над Іквою ми не забудемо.
Рідний край для усіх – це мала батьківщина,
Дуже любить вона і дочку, і ще сина.
Тут зростають у мирі, любові і ласці,
Ім життя вона створює, наче у казці.
Вабить сонцем, дощем, вітерцем,
Та дарує сердечку і радість, і щем,
А найбільше – що душу теплом вона гріє
І вселяє найкращі у серце надії.
Ми віддячуєм їй і любов'ю, і працею,
Щастя маємо тут і тому завжди бачимо,
Що яскраві, барвисті, красиві Бережці
Дуже любимо ми, а любов наша – в серці.

Наталія Літвінчук

РІДНИЙ КРАЙ

Чи є на світі щось миліше,
Ніж краса рідного краю,
Де є ще небо голубіше?
Нема ніде, я точно знаю!

Тут сонце світить яскравіше,
Спускаючись із висоти,
І морські води найсвітліші
Хлюпочуться об береги.

Тут квітнуть квіти красивіші,
Волошки й маки на лугах,
Смереки в горах зеленіші
Й колосся жовте на лугах.

Карпати наші найвеличні
Розкинули гірські хребти,
Дніпро, Дунай – річки найбільші,
Розлились, не перепливти.

В нас коровай найзапашніший
Бабуся витягне з печі,
І голос мамі найрідніший
Лунає десь із далечі.

І чути тут найголосніше
Спів соловейка з висоти.
Чи є на світі щось миліше?
Нема ніде, це скажеш ти!

КАРАНТИН

– Що за слово «карантин»?
– Чув про це не ти один.
– Як усе нам з'ясувати,
Щоб здоровими зростати?
– Це такий період, друже,
Треба бути пильним дуже:
Без потреби не виходь,
Вдома забавки знаходь.
Всюди маску одягай,
Від мікробів захищайся,
Антисептик не забудь,
Він в пригоді стане тут!
Мий ретельно руки з милом,
Щоб було усе стерильно,
Скрізь дистанцію тримай
И товаришу нагадай!

Неля Подолянчук

РІДНА МОВА

Моя ти пісне колискова,
Моє ти слово волошкове,
Моя дзвінка українська мова,
України ти свята обнова!
Моя ти казка загадкова,
Моя ти зірко вечорова,
Моя пелюстка ромашкова,
Ти рідна українська мова!
Моя веселко ти святкова,
Моє ти сонечко ранкове,
Моя краплиночка прозора,
Моя багата українська мова!

МОЯ УКРАЇНА

Моя країна – рідна Україна!
Люблю її рідненьку над усе.
У неї мова ніжна, солов'їна,
Подобається в ній мені усе.

Люблю її я очі синьо-волошкові,
Як маків пелюстки, вуста.
Люблю я її коси біло-ромашкові.
Яка ж вона красива і свята!

Люблю її, бо як же не любити
Багату, щедру, молоду?
Дивлюсь на неї й хочу жити,
Хіба ще десь таку знайду?

Люблю її, але чи цього досить?
І я, і всі її нізащо б'ють.
Вона ж нас обіймає і любові просить
Та чи ж почують, чи збагнуть?

Ольга Попович

КОВІД

Всіх лякають нас КОВІДОМ,
Світ піднявся на дибки!
Посварились баба з дідом,
Розійшлись у них думки.
Баба каже «Все це брехні!» –
Дід доказує своє.
Крик і лемент в хаті зранку,
А статистика дає...
Дід щоранку сало топче,
Баба валер'янку п'є.
Злагоди немає в хаті,
Всі доказують своє.

ОСІНЬ...

Настала осінь ніжна і барвиста,
Птахи летять, у вирій поспішають.
Покрилась золотом берізка яснолиста,
Дуби в гаю тихесенько зітхають.
Вдягла калина червонеє намисто,
Як у люстерко, в воду заглядає.
А поряд чеше коси жовтолисті
Верба сумна і гірко так зітхає.
Голівоньку схилила журавлина:
Час ягодам в комору перебратись.
Багряне листя скинула ліщина –
Приготувалась зиму зустрічати.
Сади багаті щедрим урожаєм,
Налиті сонцем яблука на вітах,
І ледве чутно там, за небокраєм,
Ще нам сумні пісні співає літо.

Олена Ткачук

ДОШКІЛЛЯ

Є у нашому буденному дошкіллі
Дитсадки веселі для дошкілля.
Діти вчаться тут і розвиваються.
Вихователі для них стараються.
Бо дитинство – це життя прекрасна мить,
Час тут дуже швидко пролетить.
Граємось, навчаємо, пишемо, читаємо,
І серця дитячі залюбки плакаємо.
Чекаєм щоранку на кожну дитину,
Щоб із неї зростити хорошу людину.
Бо старт свій в садочку вона починає,
Тут думку формує, у школу ступає.
Нехай же у кожному дитячій садочку,
Наче в барвистому диво-віночку,
Світяться радістю очі дитячі,
Хай діти Україну щасливою бачать.

УКРАЇНА

Україно моя рідна,
Ти велична і багата,
Ти співуча, ти безмежна,
Ти народу рідна хата.
Україна – моя ненька,
Україна – рідний край.
Ти для мене – ніжна казка,
Барвінковий ти розмай!
Ніжну пісню я співаю
І присвячую тобі,
Я люблю тебе і знаю:
Переможемо в боротьбі!

Галина Фаб'яничук

МАМА

Питання просте вам я хочу задати:
Хто така «мама»? Що слово це значить?
Що особливе у слові цим є?
Питання це кожен із нас задає.

Чи можна матусю якимось замінити?
Чи можна без неї у світі прожити?
Простеньке питання, запитую я:
«Це хто дарував нам із вами життя?».
Для кожного з нас це мама, матуся.
Люблю тебе, рідна, за тебе молюся,
Бо ти така мудра, свята моя нене,
Що слів найдужчих забракло у мене.
Бо в слові «мама» так багато щастя.
Матуся – ніжна світанкова казка...
Це найдорожче, що є в цьому світі,
Як сад пахучий в яблуневім цвіті.
Це слово завжди ніжно промовляю,
Без мамі я життя не уявляю.
У цьому слові ніжності багато,
Для мене мама – це на серці свято,
Любов, добро, повага, мрія,
Майбутнє, мир, здоров'я і надія.
І скільки б років не судилось жити,
Для мене мама – найдорожча в світі!

ЗАЙЧАТКО

Зайченя мале сіреньке,
Миле дуже, чепурненьке,
До городу прискакало
і морквинку там зірвало.
Подивилось в різні боки –
і морквинку вмить за щок!
Так гарненько смакувало,
Що й від мене не втікало.
Я до нього підійшла
і морквинку ще дала:
– Це тобі, мій любий друже,
Поласуй, це смачно дуже!».
Я ж бо камеру взяла,
Все на фото відзняла.
От радію тепер я:
Із зайцем фоточка моя!

Тетяна Шидловська

ХОЧУ ЗУПИНИТИ МИТЬ

Люблю гуляти восени по скверах,
У лісі, в парку, у саду
І милуватись, як золоті дерева
Незабутню створюють красу.
Люблю вслухатися у спів пташиний,
Бо їх пісні веселі лунуть навкруги.

І настрої по-осінньому незвичний,
Коли мелодію наспівують луги.
Люблю складати я букет кленовий,
Люблю, як листя шелестить,
Люблю осінній день чудовий
І хочу зупинити я цю мить.

МАТУСІ

Ти вже старесенька та сива,
Усе чекаєш нас щодня,
Моя матусенько ти мила,
Мій цільний світ, моє життя...

Ти віддала нам все, що мала:
Свою любов, турботу, почуття.
В молитвах Бога ти благала
Нам долі і щасливого життя.

Низький уклін, матусю наша,
Цілуєм руки ми твої,
Бо ти для нас усіх – найкраща
Людина на усій землі.

Юлія Ширай-Тивонюк

МАМІ І ТАТОВІ

Дорогі мої мамо і тату!
Я щаслива, що вами багата.
Вам подяку складаю велику,
Зичу щастя й здоров'я без ліку.
Й хоч не завжди буваю я чемна,
Та вклоняюсь Вам низько, доземно.
За турботу, любов і терпіння,
За маленьких сердець розуміння.
Вам подяка за добру науку,
За ласкаві та ніжні руки,
За тривоги й недоспані ночі
Я подякують щиро Вам хоч.

ВЧИТЕЛЮ

Нелегка є нині праця педагога:
Вимагає стільки сил, знання,
Переплетена тривогами дорога,
Сповнене турботами життя...
Та не зреклись ви своєї справи,
Працювали чесно все життя,
Сумлінно для дітей і для держави,
Щоб було світлим їхнє майбуття.
Роки летять непрохано й невпинно,
Та ви сьогодні зовсім молодий,
Тож хочеться сказати в цю хвилину,
Щоб ви не знали горя і біди.
Хай буде з вами Віра і Надія,
Любові хай не сохне джерельце,
Криниця доброти хай не міліє
І вічним буде слово «вчитель» це.

Марія Штука

МОЯ УКРАЇНО

Моя Україно, для мене ти єдина.
Ти серця промінь, світло із небес,
Як дорога душі перлина,
Як дивне світу чудо із чудес.

Моя надія і моя спокуса,
Моя ти ніч і день майбутній мій,
До тебе дочкою вві сні горнуся,
Моя любов і світ моїх надій.

Небесний Отче, до тебе молюся,
Мою Україну ти не залишай.
Живу я в ній і тим горджуся,
Бо найдорожчий – рідний край.

ПОРАДА

Ти завжди здоровим будь!
Про хвороби вже забудь!
Добре їсти, гарно спати,
Не забудь відпочивати.

Їсти овочі та фрукти,
З друзями пограти жмурки.
Поголюти у дворі –
Це потрібно дітворі.

Та права свої ти знай,
Себе в образі не давай.
Вчись уміння розвивати,
Щоб щасливим в житті стати.